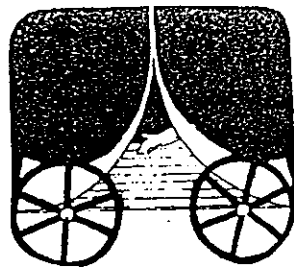

DIÁK- SZÍNHÁZ

1995. január

Prológus

"Ó, Tüzmúzsát! ki most a lelemény
Legtündöklőbb egébe szállna föl,
Országot színpadul, hercegeket
Játszani, s bámulják királyok őket!
Akkor maga a hadvész-képű Harry
Játssza el Marsot, sarkában a hármás
Pórázon, mint kutyák, tűz, kard meg éhség
Nyűszítsen szolgálatra. Ó, bocsánat,
Kedveseim, hogy néhány törpe szellem
E méltatlan deszkákra mer behozni
Ekkora tárgyat: e kakasporondon
Elfér-e a tágas Franciaország?
Tömhethünk tán e fából készült O-ba
Csak sisakból, amennyi Azincourt-nál
Eget rémített? Ó, bocsánat, ha egy apró
Kerek szám kis helyen milliót jelenthet,
minket is a nagy számadásban így

Növeljen a ti képzelőerőtök.
Tegyük föl most, hogy e falak övébe
Két hatalmas királyság van bezárva,
S egymásra emelt homlokuk csupán
Veszélyes, szűk tenger választja el:
Gondolat pótolja hiányainkat,
Egy embert osszatok ezer darabra,
Képzelvek hadsereget. Lovakról
Beszélünk? Lássátok, amint kevély
Patkóikat a puha földbe vágják,
Vigyétek őket erre-arra, át-
Ugorva az időn, az éveket
egy óra pergésébe beszorítva.
Könnyen megy majd, ha megengeditek,
Hogy e történet kórusa legyenek,
Ki most mint prológus még azzal úntat:
Kegyesen nézzétek e darabunkat."

(William Shakespeare: V. Henrik; fordította: Vas István)

ODE Közgyűlés

1994. december 10-én a Ferencvárosi Művelődési Házban összeült az ODE Közgyűlése, amelyen a tagságot képviselő jelenlévők meghallgatták a leköszönő elnök beszámolóját az elmúlt két évről. Illés Klári beszámolóját - vázlatos formában - közzétesszük, hogy a jelen nem lévő egyesületi tagok is megismerhessék.

"Az elvégzett munka 1992-1994-ben:

Valamennyi alapszabályban rögzített feladatunkat tisztességgel elláttuk. 1993-ban megszerveztük az Országos Diákszínjátszó Találkozó megyei és országos döntőt. Az országos döntőt Gödöllőn tartottuk. Rendkívül jól megvalósított találkozó volt, technikailag kiváló körülmények között. Ugyanakkor az is tény, hogy a szállás-étkezés-zsüri-kisegítő személyzet kifizetésével együtt 750.000.- Ft-ba került, ami 1995-re nem vállalható.

1993-ban 2 tábort szerveztünk: Balatonszepezden Árkosi Árpád csapatával és Szadán a Kerekasztal összeállításában Kaposi László vezetésével. A Magyar Diákszínjátszók IV. Nemzetközi Találkozóját Egerben rendeztük meg. Útiköltség átvállalásával segítettük a Türr Diákszínpad erdélyi útját: 3 előadással, több helyszínen képviselték a magyarországi diákszínjátszást ill. az ODE-t.

1994-ben is az országos találkozó elindítását tartottuk legfontosabb feladatunknak. A megyei találkozók segítése - a zsüri útiköltsége és tiszteletdíja, ill. alkalmi támogatások - egyre nagyobb költségterhet jelent számunkra. A döntő Csurgón volt. A helyi szervezők odaadása sem feleltetheti, hogy a rossz technikai körülmények miatt megkönnyebbülést éreztünk, amikor túljutottunk ezen a találkozón.

Az országos eseményeken mostanában nehéz fesztiválhangulatot teremteni, ezen a jövőben gondolkoznunk kell. A televízió ugyan remek sorozatot készített Csurgón, de ami a kirakatba került, nem mindig a valóság. Öröndetes viszont, hogy az ODE-fesztiválokról Kazincbarcikára, az Ifj. Horváth István Nemzetközi Színjátszó Fesztiválra meghívott diákcsoportok a legjobbak közt vannak: 1992-ben a Kerekasztal, 1994-ben az Origo.

1994-ben is 2 táborunk volt. Egy Budapesten, elnökeivel-hátrányaival (Bérczes, Árkosi, Csányi) és egy mozgás ill. nomád tábor Pesthidegkúton (Tímár Tamás). A Magyar Diákszínjátszók V. Nemzetközi Találkozóját ismét Egerben tartottuk. Négy külföldről érkezett együttest tudtunk fogadni, ami mindenképp eredmény. Ebben az évben a debreceni Adyák csapata tumézott Erdélyben sikerrel az ODE segítségével.

Az induláskor létrehozott regionális diákképviselők Trencsényi Judit vezetésével csak egy darabig működtek. A választmány folyamatosan, lelkiismeretesen és demokratikusan működött. 1994-ben Trencsényi Judit állandó munkatársként gondozta ügyeinket.

1995-re várható teendők, döntésekkel kapcsolatos álláspontok:

Eldöntendő az országos találkozó megrendezésének ügye. Gödöllő szeretné megtartani a rendezvényt, de csak április 21-23. között tud időpontot adni, ami azt jelenti, hogy a megyei találkozókat márciusban le kell bonyolítanunk. A költségek növekedése miatt a döntőbe bejutott csoportoknak legalább a szállásdíjat fizetniük kellene - más fesztiválok esetében már általában így van. Az országos találkozót mindenképp olcsóbbá kell tennünk.

Kapcsolataink:

Minden fontosabb ifjúságot érintő anyagot, törvényt az előkészítés során megkapunk. Kevés az idő, energia valamennyire válaszolni. Kapcsolatunk van a Nemzeti Gyermek- és Ifjúsági Alapítvánnyal, az Országos Gyermek és Ifjúsági Parlamenttel, a Közoktatáspolitikai Tanács Diákoldalával és a Tehetséggondozó Társasággal. Az ODE tagja a frissen újjáalakult Magyar Színjátszók Szövetségnek. Többet, több helyen, új területeken is kellene működünk.

Gazdasági áttekintés:

Pályázatot írunk, pályázatot számolunk el szinte megállás nélkül.

1993-as bevételeink: a Szabadművelődési Alapítványtól 264.000.-Ft, az Országgyűléstől 1.000.000.-Ft, az Országos Játék Alaptól 150.000.-Ft, a Művelődési és Közoktatási Minisztériumtól 200.000.-Ft; összesen: 1.614.000.-Ft.

1994-es bevételeink: az Országgyűléstől 1.570.000.-Ft, az MKM-től 200.000.-Ft, a Szabadműv. Alapítványtól 153.000.-Ft, a Nemzeti Kulturális Alaptól 250.000.-Ft, a Ferencvárosi Önkormányzattól 36.000.-Ft; összesen: 2.173.000.-Ft.

Kiadásaink a fenti részletes munkabeszámoló felsorolt tételeiben vannak elrejtve. Ezen kívül 1993-ban egy Panasonic fax-üzenerőgizítővel, 1994-ben egy IBM számítógéppel és nyomtatóval gazdagodtunk. Plusz meglepetés, szervezetségünk, belső fejlődésünk jele, hogy míg 1992-ben csupán néhány ezer Ft volt a tagdíjbevétele, addig 1994-ben már 25.000.-Ft. Az Országos Diákszínjátszó Egyesület korrekt, folyamatosan dolgozó műhely."

(KÖSZ. KLÁRI!)

A beszámolót vita követte. Kinszki Judit tanárnő (Extra Muros) a csoportok anyagi támogatását tartotta fontosnak; Nagy Sándor (Mosonmagyaróvár) támogató levelet kért a csoportoknak az ODE-től, hogy a helyi cégekhez ezzel mehesseken segítséget kérni; Nagy Miklós (Dombóvár, Galéria) javasolta ugyanezt az önkormányzatoknak is elküldeni. Kaposi József (Jibrai) hiányolta az automatikus költségvetési támogatást - elsősorban az országos nagyrendezvények finanszírozására. Szerinte az ODE-nak szakmai szervezetnek kellene lennie, s a csoportoknak meg kell erősödniük az anyagi háttérrel is. Papp Zoltán (Deduktív) a csoportok önfenntartására hívta fel a figyelmet, de az ODE segítségét ő sem iktatná ki teljesen. Keresztúri József (Vörösmarty Gimn.) a csoportok számára menedzsertanfolyamot javasolt, ahol a pályázati, szponzori szisztéma rejtelmére tanítanak meg az érdeklődőket. Hortoványi Jenő (Vác) a fenntartó intézmények, iskolák felelősségére apellált; Hencz József (Debrecen) szerint a helyi kulturális intézménnyel kössenek a csoportok mindkét fél számára előnyös megállapodást.

Talán egyik-másik ötlet hasznosítható.

A vitát követően Hortoványi Jenő, az Ellenőrző Bizottság elnöke a gazdasági ügyvitelt szabályszerűnek minősítette.

Illés Klári, elnöki szerepének utolsó aktusaként átadta Kaposi Jóskának, a Jibraki Színpad vezetőjének az ODE által alapított ARANY BABÉRT. Hosszú, jogos taps... Végül az elnök és a választmány (Trencsényi Judit, Ráckevei Mirtill, Papp Zoltán, Szeszák Szilvia és Gyombolai Gábor) megköszönte a bizalmat és hivatalosan lemondott.

(KÖSZ. VÁLASZTMÁNY!)

A Közgyűlés 2. napirendi pontja a választás volt. Kaposi József, a jelölő bizottság elnöke bejelentette, hogy az eddigi választmányból Papp Zoltán és Gyombolai Gábor vállalja az újrajelölést. További jelöltek: Bethlenfalvy Ádám, Csató Máté, Hajós Zsuzsa, Papp Boglárka. Elnöknek Keresztúri Józsefet ajánlotta.

A titkos szavazás eredményeként az ODE új elnöke Keresztúri József (169 szavazat) lett. Diákelnök: Bethlenfalvy Ádám (170 szavazat), választmányi tagok: Gyombolai Gábor, Papp Zoltán, Hajós Zsuzsa, Csató Máté.

A közgyűlés végén az új elnök megköszönte a választmány nevében is a bizalmat, s kíváncsian várta abbéli reményét, hogy az ODE a jövőben nemcsak jó szervezőként, hanem szellemi műhelyként is sikereket fog elérni.

A Közgyűlés a levezető Papp Zoltán jókívánságaival zárta munkáját.

ORSZÁGOS DIÁKSZÍNHÁZ EGYESÜLET

ELNÖK

KERESZTÚRI JÓZSEF drámapedagógus, a Vörösmarty Mihály Gimnázium tanára
(1085 Budapest, Horánszky u. 11. 118-6200, lakástel.: 120-8938)

DIÁKELNÖK

BETHLENFALVY ÁDÁM az Origo Színpad tagja, az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnázium 4. oszt. tanulója
(1121 Budapest, Remete út 4. 275-1526)

VÁLASZTMÁNYI TAGOK

GYOMBOLAI GÁBOR a Kerekasztal Színházi Nevelési Központ tagja, Gödöllő
(2600 Vác, Piarista u. 2. 27-316515, üzenet: 28-320977/113 m.)

PAPP ZOLTÁN a Deduktív Színpad vezetője
(1201 Budapest, Kender u. 8. 284-4225)

HAJÓS ZSUZSA a Galéria Színpad tagja, Dombóvár, az ELTE BTK magyar szakos hallgatója (1039 Budapest, Szilke u. 6. X/31.;
7200 Dombóvár, Dombó Pál u. 2. 74-365270)

CSÁTÓ MÁTÉ a Szabó Ervin Gimnázium 1. oszt. tanulója
(120-7079; 2000 Szentendrre, Frangepán u. 11. 26-316204)

Bemutakozik

Keresztúri József, az ODE elnöke

1955-ben születtem Makón, középiskolába Hódmezővásárhelyen jártam, Szegeden diplomáztam. Életem legfogékonyabb éveit ezekben a vidéki városokban töltöttem. Anyámtól van ragaszkodásom a gyökereimhez, apám örökölt tőle a vers, a színház szeretetét. Vásárhelyen léptem először színpadra. Heltai Jenő Néma leventéjének Beppójaként: pipaszár lábakkal, reneszánsz bugyogóban. Csaba Etelka tanárnő tett a diákszínház szerelmessé. Szegeden először a tanárképzőn színpadoztam, majd a JATE bölcsészkarán a dramaturgia elméleti-történeti kérdéseivel foglalkoztam. A szakdolgozatom a tévéjáték dramaturgiájából írtam.

Aztán évekig hivatalokban dolgoztam, de mindig közel a színházhoz, az amatőr színjátszáshoz. Ekkortájt ismerkedtem meg Illés Klárral, Kaposi Jóskával, Kerényi Miklós Gáborral, Debreczeni Tiborral, Bácskai Miska bácsival, Gabnai Katival, Keleti Pista bácsival... Közben elvégeztem a Színház- és Filmművészeti Főiskola színházelmélet szakát.

Aztán a szerencsés véletlen Sugár Rózsa, Kinszki Judit, Pignitzky Ágota, Székely Pista közelébe vetett, azóta a Vörösmarty Mihály Gimnáziumban tanítok komplex humán műveltséget, drámai és színházi ismereteket, illetve kreatív játékot. Amennyiben lehet ezeket tanítani. Közösen gondolkozunk fontos dolgokról, sokat beszélgetünk, vitatkozunk, és a gyakorlatban próbáljuk megcsinálni a megtanulni valót. Hivatalosan drámapedagógiának hívják a módszert, nem rossz, ugyan nem könnyű a mai hazai iskolai szisztémához alkalmazni, mégis ajánlom mindenkinek. A szűkebb baráti körön kívül akkor nőtt meg az érdeklődés irántunk, amikor az Egyesült Államokban megnyertük a kreativitás világ bajnokságát.

Az ODE-nak ötödik éve tagja a csoportom. Több nemzetközi megmérettetés után mertünk azonban csak az Országos Diákszínház Találkozóra benevezni, ahol a Szentivánéji álomra ezüst minősítést kaptunk. A tisztelt zsűri szerint életük legunalmasabb Szentivánéji-előadását látták. Ez számomra a magyar diákszínház színvonalát példázta. Emellett színre vittünk saját darabokat, Oscar Wilde-t, Örkényt, Lebowitzot, a Csíksomlyói passiót, közel száz előadást tartottunk négy év alatt, s mindezt három nyelven, öt országban. Könyvet jelentettünk meg, koncerteket adtunk, kiállításokat rendeztünk, több játékfilmben, tucatnyi televíziós műsorban szerepeltünk, végül szétröppent a csapat... Ki New Yorkba grafikustanulónak, ki tanárjelöltnek, ki menedzsernek, ki a Tan Kapujába, ki pedig a Színművészeti Főiskolára. Ez volt a dicsekvés. Most pedig itt az új csapat, s kezdődhet újra a munka.

Az ODE-ről most csak ennyit: meggyőződése, hogy szükség van egy olyan csapatra, szervezetre, amely összefogja, segíti, menedzseli a diákszínház ügyét. Ezt a szerepet az ODE 5 éve látja el sikeresen. Kaposi Laci és Illés Klári után most valakinek folytatnia kell, s hogy rám esett a választás, lehet véletlen is. A tervekről, a koncepció alakulásáról, esetleges változtatási szándékainkról a következő számban olvashattok. Most minden időnket, energiánkat leköt az országos találkozó szervezése.

A választmány

Bethlenfalvy Ádám, diákelnök

Negyedikes gimnazista vagyok, az Origo Diákszínpad tagja. "Indiában, hol éjjel a vadak zöld szeme clikkan át a dzsungelen..." léptem először színpadra, egy zenés darab oroszlánja voltam. Aztán itthon, az Origóban komolyabbra fordult a dolog: tavaly Garcia Lorca Vérmásztát mutattuk be, Schilling Árpád rendezésében. A jövő még bizonytalan.

Gyombolai Gábor

Úgy gondolom, rengeteg munkára lenne ill. van szükség ahhoz, hogy a szervezet (ODE) betöltsen funkcióját. Sok nyitott kérdés van: mire van szüksége a diákszínjátszásnak, mi az ODE szerepe, milyen fesztiválokra van szükség stb... Munkánk során többek között e kérdésekre kell jó válaszokat találnunk. Az országos fesztivál kapcsán valószínűleg sok emberrel fogok, fogunk találkozni, bővebben majd akkor.

Papp Zoltán

Huszonkét éves vagyok, okleveles faipari technikus, de nem hiszem, hogy ennek valaha is hasznát veszem majd. Tizenhat évesen kezdtem színjátszással foglalkozni, ekkor hallottam először az ODE-ről. Azt hittem, hogy valami elérhetetlen, megközelíthetetlen szervezet, figyelmüket, ismeretségüket elérni kiváltság. Négy éve vagyok vezetőségi tag. Ma már másként gondolom a dolgot, hiszen látom, hogy az egész néhány félbolond megszállott munkája. Jó közöttük lenni. Ja! A Deduktív Színpad az én nevemhez fűződik.

Hajós Zsuzsa

Az ELTE első éves magyar szakos hallgatója vagyok, a dombóvári Galéria Színjátszó Csoport tagja. Negyedik éve játszom. A választmányi munkában számítok a csoportom tagjaira is, a mindennapi teendők ellátásában Illés Anikó ígért segítséget. A vidékieket szeretném elsősorban képviselni.

Csató Máté

Szentendrén lakom, a budapesti Szabó Ervin Gimnázium elsős tanulója vagyok. Általában érdekelnek a művészetek, de leginkább a színház és a film. Az iskolai gólyabálon "saját művemmel" debütáltunk, abszurd játékunkat elsősorban mozgáselemekkel és zenével vittük színpadra.

Fesztivál

ORSZÁGOS DIÁKSZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ 1995

Az Országos Diákszínjátszó Egyesület ismét meghirdeti a magyarországi diákszínjátszó csoportok felmenő rendszerű találkozóját, amelyre várjuk minden olyan csoportot illetve előadás nevezését, amely tagjainak ill. szereplőinek legalább kétharmada 14-20 év közötti fiatal. Az országos találkozóra műfaji, tematikai és műsoridőbeli megkötés nélkül nevezhetők az előadások. Egy csoport maximum két előadással nevezhet. Nem nevezhetők azok az előadások, amelyek az utóbbi 3 év országos találkozóinak döntőjén szerepeltek.

A találkozóra nevezési díjat kell fizetnie minden olyan csoportnak, amely nem tagja az ODE-nak. A nevezési díj (csoportonként 500.- Ft) a lebonyolítás során előforduló levelezési és egyéb postaköltségeket fedezi. A már tagdíjat fizető, vagy a frissen belépő csoportok mentesülnek a nevezési díj fizetése alól.

**Kérjük a jelentkezési lapokat postán az
Országos Diákszínjátszó Egyesület címére
(ODE 1096 Budapest, Haller u. 27.)
1995. február 15-ig eljuttatni.**

Az ODE 1995. február 28-ig értesíti a csoportokat a területi válogatók időpontjáról és helyszínéről. A válogatóknak április 2-ig kell befejeződniük. Amennyiben a benevező csoport nem tud résztvenni a válogatók egyikén sem, saját költségére meghívhatja az előzsűrit.

Az országos találkozó döntőjére Gödöllőn, 1995. április 21-23-án kerül sor. A döntőn azok a csoportok vehetnek részt, amelyeket a válogató bemutatókat megtekintő, az ODE által felkért előzsűri tagjai kiválasztanak. Az előzsűri munkáját semmiféle területi szempont nem szabályozza, feladata a legjobbnak vélt előadások kiválasztása.

Az országos rendezvénysorozattal kapcsolatban további információk kérhetők az ODE választmányától szerdánként 13-17 óra között a 215-5741-es telefonszámon.

ODIF 4.

380 diáktól volt hangos Sepsiszentgyörgy néhány napig. Salamon András, a Mikes Kelemen Liceum tanára hívta meg és látta vendégül a gyerekeket a 4. Országos Diákszínházi Fesztivál keretén belül. Fáradhatatlan lendülettel irányította a háttérből a négynapos rendezvény lebonyolítását, a lehető legtöbbet nyújtva segített a résztvevőknek az előadások sikere érdekében. A szervezés munkáját dicséri az, hogy az előadások csúszás nélkül, a kiadott programnak megfelelően kezdődtek el és fejeződtek be. 22 produkciót élvezhetett és izgulhatott végig a közönség a zsűfólásig megtelt "Jádzó" teremben illetve a Színházban. A rendezvény "sztárvendége" Sir Mortimer Clark volt, aki az Egyesült Államokból érkezett két tanítványával. Az ő helyzetgyakorlataival kezdődött a játék, amivel egycsapásra partnerekké és barátokká tette a különböző városokból, iskolákból érkezett diákokat, no meg a zsűri tagjait (Bocsárdi László - rendező -, Tóth Tamás - színész -, Győri András - fh. -, Bodó A. Ottó - fh. -és e sorok írója). A közönség nagy meglepésére a díjkiosztó előtti hosszúra nyúlt várakozást is szellemes és hasznos játékaival tette izgalmassá.

Az előadások színvónala a várakozásnak megfelelő volt, itt ugyanis olyan "döntőt" láthatott a közönség, amit nem előzött meg előzsűrizés, válogatás. A darabválasztás viszont néhány esetben annál meglepőbb volt. Nem kényeztették el a gyerekek a nézőket sztárdarabokkal (pl.: *A kopasz énekesnő*, *Kamyoné*, *Equus*), viszont került néhány más klasszikus a repertoárba: *Csongor és Tünde*, *Az ember tragédiája*, *Szentivánéji álom* (angolul), *Vémász*, *Képzelt riport...*, *A legényfa kívirágzik*. Sok mesét láthattunk: *Döm-döm*, *Márványmacska*, *Tapló*, *az erdei varázsló*, *Mákvirág*. A legproblematikusabbnak pedig néhány könnyedebb hangvételű bohózat, illetve egy-egy álrealista mai témájú darab bizonyult: *Az ökör meg a borjai*, *Autó hozományba*, *A nyúl*, *A pillangók szabadok*, *Berci meg a tanárnő*. Érdekes színfoltját adta a fesztiválnak néhány formabontó kísértlet: *Cím nélkül*, *Epilógus*, *Emlékek*, *Boldog karácsony!* Nem hiányozhatott a programból természetesen a zenés műfaj sem: A két *Képzelt riport*-előadás mellett meghallgathattunk néhány dalt a *Légy jó mindhalálig* című musicalből is. A zsűri értékelési során többször merült fel az a kérdés, hogy ki és miért választotta a darabot. A legtöbb esetben sajnos a rendező-tanár izlése határozta meg azt, hogy milyen bőrbe bújjanak a diákok. Ez több esetben merev, erőltetett, értelmetlen produkciókat szült, olyanokat, amelyekből áradt, hogy semmi közük a gyerekekhez.

Az első nap láthattuk a marosvásárhelyiek *Képzelt riport*-ját. A tökéletestől, az egyenletes színvonalon kidolgozottól ez az előadás is távol állt, mégis a gyerekek átéltsége, kitűnő színészi villanásai, a koreográfia egyszerűsége és kifejezőereje, az előadás lendülete megfogta a közönséget és a zsűrit is egyaránt. A fődíj mellet a legjobb női alakítás díját és jónéhány különdíjat vihett haza a csapat. Kár, hogy az előadás nem mert túllépni az eredeti idézésén (ezt a zenei idézetek is mutatták), egy korábbi életérzés szép rekonstrukcióján.

A másik fődíjra esélyes előadás Tennessee Williams: *Ez a ház bontásra vár* című darabjából volt egy részlet. A két szereplőre írt jelenetet sajnos csak a lányra, Willie-re építették a székelyudvarhelyiek, ezzel kicsit felborult a dialógus egyensúlya, elveszítette igazi feszültségét kettejük viszonya. Az előadás mégis rendkívül hatásos volt, döbbenetes erővel szögezte a nézőket kétszer is a székekhez, ugyanis a zsűri - nem tudván dönteni az első helyről - megismételtette ezt az előadást. (A marosvásárhelyiek produkciójából "csak" részleteket nézett vissza videón.) A harmadik helyezett brassói *Vémász* kidolgozott tömegjeleneteivel, ötletes színváltásaival lepte meg az érdeklődőket. Emlékezetes pillanata marad (többek között) az előadásnak az, amikor a színpadon felállított hatalmas létrából oltárt egy ráterített hatalmas fehér vászonnal csináltak, illetve a következő képben, a létrát eldöntve esküvői asztalt. Sajnos a gyerekek nem voltak képesek Lorca világát megeleveníteni, játékuk elnagyolt, néhol értelemzavaróan elkapkodott volt. A fesztivál záróelőadása a sepsiszentgyörgyi Mikes Kelemen Liceum *Rómeó és Júlia* feldolgozása volt. Ha nem versenyen kívül szerepelnek, komoly esélyük lett volna megzavarni az élbolyt. Ritkán látni ennyire személyes, visszafogottan, okosan modern *Rómeó és Júliát*. Az előadást végig egy bohócarcú, néma figura dirigálta, néha beállva a szereplők közé, közvetlen jelentősége azonban csak a halál pillanataiban volt. Ő adta a gyilkosok kezébe a fegyvereket, ő jelenet meg a halott szerelmesek fölött. Végül pedig ő indította el a tapsot a néma csendbe merevedett közönség helyett, akik a lenyűgöző előadás után nehezen tétrek vissza szerepükbe: ők nem részesei voltak ennek a fájdalmas történetnek, hanem nézői, tessék hát tapsolni.

Bízom benne, hogy az első és második helyezett csapaton kívül (ők ugyanis magyarországi üdülést nyertek) a többi említett előadást is megnézhetjük valamikor itthon, valamilyen fesztiválon. Az ODE különdíját (a Kerekasztal két videokazettáját) a brassói Grimasz csoport (*Vémász*) nyerte, illetve Salamon András a szervezésért. Még nem tudni, hogy jövőre, hol rendezik meg az ötödik ODIF-ot, de ha lesz, az ODE-nak ott kell lenni, szép és tanulságos. Hasonló fesztiválhangulatot nem igazán éreztem eddig honi rendezvényeken. A mi gyerekeink egyrésze inkább szétszéled a fellelhető kocsmák irányában, esetleg meghallgatják a zsűrit, ha róluk van szó, megnézik az előadásokat, ha nincs jobb program (tisztelet a kivételnek!). Sepsiszentgyörgyön egymás iránti lelkesedést, érdeklődést, közösséget éreztem.

Utóiratként egy személyes, apró élményem. A megismételt Tennessee Williams darab után hosszan tartó tapssal ünnepelték a gyerekek a székelyudvarhelyieket. Magyarósi Emese - a darab főszereplője - sírását elfojtva fogadta az elsősorban neki szóló lelkesedést. A közönség között ült Moldován Orsolya (a későbbi győztes *Képzelt riport* főszereplője) és örömeiben sírt, úgy tapsolt. Elismerte és ünnepelte azt a lányt, aki ekkor esélyes volt, hogy megfosztja őt a legjobb női alakítás díjától. A féltékenységnak szikrája sem látszott. A díjat megosztva adta ki a zsűri, megérdemelten...

Vidovszky György

Ajánlás

OM Program

Újra indul az OM Program. Az Értelmem Odüsszeája elnevezésű kreativitás világverseny magyar döntőjére még lehet jelentkezni. Az idei kategóriák a következők: Tudományos szafari, A postának mennie kell, Optimista show, Új fordulat, Időutazó. A nem dramatikus jellegű kategóriákban is hasznos a színpadi gyakorlat! Részletek, jelentkezési lap: OM Program, 1388 Budapest, Pf. 96/19.

Kerekasztal

A Kerekasztal Színházi Nevelési Központ 1995. február 14-15-16-17-én Budapesten, a Marczibányi Téri Művelődési Központban tart foglalkozásokat. Minden érdeklődő figyelmébe ajánljuk a Fehérlófiát. Január 31-én 9 órakor Gödöllőn: Már megint itt van a ... (a kamaszkori szerelemről).

Szálláslehetőség

A bogácsi művelődési ház nyári táborozási lehetőséget kínál 10 napos turnusokban amatőr művészeti csoportok számára. Május, augusztus, szeptember 1-10., 11-20. és 21-30. között várják napi 700.- Ft/fő szállás- és étkezési díjért a maximum 30 fős csoportokat. Bővebb felvilágosítás, jelentkezés: Kovács Edit, 201-3766/57-es mellék.

Kérjük, hogy tájékoztassatok bennünket - illetve tájékoztassátok egymást a
DIÁKSZÍNHÁZ*on keresztül - előadásaitokról, közhasznú információitokról! Ez a rovat (is)*
rátok vár.

Pályázat

Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány

A Muharay Elemér emlékére szakalapítvány

pályázatot hirdet amatőr művészeti csoportok, alkotóműhelyek és szakkörök tevékenységének támogatására. A pályázatnak tartalmaznia kell: a létrehozandó alkotás leírását, a megvalósításhoz rendelkezésre álló feltételeket és eszközöket, a csoport 1995. évi munkatervét és költségvetését. Az igényelhető támogatás max. 100.000.- Ft. A pályázat benyújtási határideje: 1995. február 28.

A Karácsony Sándor emlékére szakalapítvány

pályázatot hirdet működő helyi egyesületek, önszerveződő helyi közösségek számára a helyi kulturális hagyományok ápolására, újraélesztésére. Elsősorban a kulturálisan gyengén ellátott települések öntevékeny munkáját kívánják támogatni. Feltételek: max. 2 oldalas leírás a korábbi tevékenységről, a résztvevők körének, a helyi támogatóknak, a felhasználás módjának (költségvetés) ismertetése.

A pályázat benyújtásának határideje: 1995. február 20.

A Pro Renovanda... pályázatait a saját úrlapjukon, 2 példányban kell benyújtani. Úrlapok igényelhetők az alapítvány titkárságán (1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 19-21.). Felvilágosítás: 142-3913.

Soros Alapítvány Út '95

A Soros Alapítvány pályázatára középiskolás csoportok jelentkezését várják. Külföldi szakmai utak, csereprogramok és külföldi kulturális programok támogatása a cél. A nyertes pályázók a támogatást konvertibilis valutában kapják. Egyéni pályázatot nem fogadnak el. Pályázni kizárólag az alapítvány titkárságáról beszerzett (1014 Budapest, Országház u. 9.; 1525 Bp., Pf. 34., 202-6211) kérdőíven lehet.

Határidő: az április 1. és a tanév vége közötti utakra 1995. március 5-ig.

A Budapest Bank Budapestért Alapítvány

A 100 millió Ft alaptőke kamatait a főváros szellemi és tudományos életének, a művelődés, a zene, az oktatás, a kultúra bármely területének támogatására kívánják felhasználni. A pályázatnak tartalmaznia kell az előírt adatlapot (formája a Sansz 1995/1-ben), max. 10 gépett oldalon a támogatandó cél részletes leírását, alapítvány esetén az alapító okirat és a bírósági bejegyzés másolatát. Cím: Budapest Bank Rt. Alapítványi Iroda, 1054 Budapest, Alkotmány u. 3.

Határidő: 1995. április 14. Döntés május 31-ig.

Országos Játék Tanács

Az Országos Játék Alapból egészségügyi, ifjúsági, szociális, kulturális, oktatási célokra pályázhatnak természetes és jogi személyek. (Lehetőleg ne működési, beruházási költségekre, ne állami feladatokra!) Formanyomtatvány kötelező (Országos Játék Alap kezelő szervezet, 1051 Budapest, Sas u. 23., 131-8387). A pályázat folyamatos, legközelebb júniusban döntenek. Pályázati díj fizetendő!

"Hamlet: Szavald a beszédet, kérlek, amint én ejtém előttem: lebegve a nyelven; mert ha oly teli szájjal mondd, mint sok színész, akár a város dobosa kiáltná ki verseimet. Ne is fűrészd nagyon a levegőt kezddel, így; hanem jártasd egészen finomul: mert a szenvedély valódi zuhataga, szélvésze, s mondhatnám forgószele közepett is bizonyos mérsékletre kell törekedned és szert tenned, mi annak simaságot adjon. Ó, a lelkem facsarodik belé, ha egy tagbaszakadt, parókás fejű fickót hallok, hogyan tépi foszlánnyá, csupa rongyokká, a szenvedélyt, kiknek legnagyobb részét semmi egyéb nem érdekli, mint kimagyarázhatalan némajáték és zaj. Én az ilyen fickót megcsapatnám, amiért a dühöncöt is túlozza és heródesebb Heródesnél. Keröld azt, kérlek.

Első színész: Bízra rám, főséges úr.

Hamlet: Csakhogy aztán fölötte jámbor se légy, hanem menj saját ép érzésed vezérlése után. Illeszd a cselekvényt a szóhoz, a szót a cselekvényhez; különösen figyelve arra, hogy a természet szerénységét által ne hágd: mert minden olyas túlzott dolog távol esik a színjáték céljától, melynek földadata most és eleitől fogva az volt és marad, hogy tükröt tartson mintegy a természetnek; hogy felmutassa az erénynek önábrázatát, a gúnynak önnön képét, és maga az idő, a század testének tulajdon alakját és lenyomatát. No már, ha ezt túlozza valaki, vagy innen marad, bár az avatatlant megnevettei, a hozzáértőt csak bosszanthatja; pedig ez egynek ítéléte, azt meg kell adnod, többet nyom egy egész színház másokénál. Ó, vannak színészek, én is láttam játszani - s hallottam dicsérve másoktól, nagyon pedig -, kik, Isten bűnül ne vegye, se keresztény, se pogány, se általában ember hanglejtését, taghordozását nem bírva követni, úgy megdőlyfösödtek, úgy megordítottak, hogy azt gondolám, a természet valamely napszámosa csinált embereket, de nem csinálta jól, oly veszettül utánózták az emberi nemet.

Első színész: Remélem, hogy mi azt a modort már meglehetősen levetkeztük.

Hamlet: Vessétek le egészen! No meg, aki köztetek a bohócot játssza, ne mondjon többet, mint írva van neki; mert vannak azok közt is, kik magok nevetnek, hogy egy csapat bárgyú néző utánok nevéssen; ha szinte a darabnak éppen valamely fontos mozzanata forog is fent. Ez gyalázatosság, és igen nyomorú. becsvágyra mutat a bohóc részéről, ki e fogással él. *Menjetek, készüljetek.*"

(William Shakespeare: Hamlet, dán királyfi; fordította Arany János)